

Luiza Şoşu,

Lecturer

(Alec Russo State University of Bălţi, Republic of Moldova)

M. Eminescu, *Luceafărul*
(continuare)

Trecu o zi, trecură trei
Şi iarăşi, noaptea vine
Luceafărul deasupra ei
Cu razele senine

Ea trebui de el în somn
Aminte să-şi aducă
Şi dor de-al valurilor Domn
De inimă'o apucă

Cobori în jos, Luceafăr blând
Alunecând pe-o rază
Pătrunde'n casă şi în gând
Şi viaţa-mi luminează

Cum el din cer o auzi,
Se stinse de durere,
Iar ceru'ncepe a roti
În locul unde piere

În aer rumene văpăi
Se'ntind pe lumea 'ntreagă
Şi din a haosului văi
Un mândru chip se 'ncheagă

Pe negre vişele-I de păr
Coroana-i arde pare,
Venea plutind în adevăr
Scăldat în foc de soare

Din negru giulgi se desfăşor
Marmoreele braţe
El vine trist şi gânditor
Şi palid e la faţă

Dar ochii mari şi minunaţi
Lucesc adânc himeric
Ca două patimi fără saţ
Şi pline de'ntuneric

Din sfera mea venii cu greu
Ca să te-ascult şi acuma
Şi soarele e tatăl meu

M. Eminescu, *Hesperus*
(continued)

Three days have wasted and at night
Hesperus on high appears.
Her chamber girds with subtle light
From the serenity of spheres

Again her heart goes out to him
Her mind though in slumber keeps
And in her sleep she broods a whim,
Then quoth she with trembling lips:

Slide Hesperus I do invoke,
Trail down on your tender ray
My mind and abode cloak -
Sooth with your light my lot of clay".

Distempered, he disrupts his dwell,
Quenches his fire and is gone -
And skies rotate and spin and swirl
On the spot where he has shone.

So, cosmos gone - billows of flames
Comb the overthrown skies.
And chaos dazzling form enframes
That comes before her eyes.

His crown shines on his black hair,
Volley of rays does arrow
And stands in truth and glory there,
Like sunrise in the morrow.

Clad in a sable black array -
His bare arms - of marble grace;
He comes in sad and pensive sway
And ghastly pallid is his face.

His large and gleaming eyes allure
Like embers in extinct fire,
And so insatiate and obscure
Are their many a desire.

Trough galaxies I wrought my way
For Day Orb is my farther
Now hollow law have to obey

Iar noaptea-mi este muma
O vin' odorul meu nespus
Și lumea ta o lasă
Eu sânt Luceafărul de sus
Iar tu să-mi fii mireasă

O, vino'n părul tău bălai
S'anin cununi de stele
Pe-a mele ceruri să răsai
Mai mândră decât ele

„O, ești frumos cum numa'n vis
Un demon se arată
Dară pe calea ce'ai deschis
N'oi merge nici odată!

Mă dor de crudul tău amor
A pieptului meu coarde,
Și ochii mari și grei mă dor
Privirea ta mă arde

„Dar cum ai vrea să mă cobor?
Au nu-nțelegi tu oare,
Cum că eu sunt nemuritor,
Și tu ești muritoare?”

„Nu caut vorbe pe ales,
Nici știu cum aș începe,
Deși vorbești pe înțeles,
Eu nu te pot pricepe:

Dar dacă vrei cu crezământ
Să te'ndrăgesc pe tine
Tu te coboară pe pământ
Fii muritor ca mine”.

„Tu-mi ceri chiar nemurirea mea
În schimb pe o sărutare?
Dar vrei să știi asemenea
Cît te iubesc de tare.

Da, mă voi naște din păcat
Primind o altă lege;
Cu veșnicia sunt legat,
Ce voi să mă dezlege.

Și se tot duce... S-a tot dus
De dragul unei copile,
S-a rupt din locul lui de sus,
Perind mai multe zile.

For darkness is my mother.
I do beseech you come a-nigh,
Quit now with me this world of pride.
I am your Hesperus from high
And you shall to be my bride.

Your gold tresses with many a star
I'll strew and emblaze your race
When you'll soar in a heaven's car
To surpass the skies in grace.

“How beauteous you do appear,
'This like a demon of my dream!
Yet, I'll never quit my sphere –
'This burden to bond your beam.

Oh, like torture's your fatal love –
The strings of my heart does strain.
Your glance with fire from above
My bodily eyes does pain.

“How would you like me to descend?
From my selestial solo?
For I eternity attend –
You mortals fate do follow”.

“I don't know how should I start?
My words are plain and pure.
Your accents so subtle and smart,
I deem them quite obscure:

I wish you could renew your birth
To try my eager love vibrate.
To try my eager love vibrate.
Share with me my mortal fate”.

“My immortality you claim
And challenge my love for a kiss?
Yet, know that my love is a flame
Ardent for a transient bliss.

From sin shall I renew my birth
And brake my bonds asunder.
So, my eternity to death
Gladly I shall surrender”.

And he recedes and he has gone
For love of a child of clay.
So, on the spot where he has shone
Perished for many a day.

În vremea asta Cătălin,
Viclean copil de casă,
Ce umple cupele cu vin
Mesenelor la masă,

Un paj ce poartă pas cu pas
A' mpărătesei rochii,
Băiat din flori și din pripas
Dar îndrăzneț cu ochii

Cu obrăjori ca doi bujori
De rumeni, bată-i vina
Se furișează pînditor
Privind la Cătălina.

Dar ce frumoasă se făcu
Și mîndră, arză-o focul;
Ei, Cătălin, acu-i acu
Ca să-ți încerci norocul.

Și n treacă o cuprinse lin
Într-un ungher degrabă.
„Dar ce vrei, măi Cătălin?
Ia dut' de-ți vezi de treabă”.

„Ce voi? Aș vrea să nu mai stai
Pe gînduri totdeauna.
Să râzi, mai bine, și să-mi dai
O gură, numai una”.

„Dar nici nu știu măcar ce-mi ceri,
Dă-mi pace, fugi departe,
O, de Luceafărul din cer
M-a prins un dor de moarte”

At court, meanwhile, Cathleen
A boy in wait, a mere page
Who oft bears the trains of the queen
Looks arch, yet's shrewd for his age.

A master of the sparkling brim
(Note, born under the rose),
He makes the feasters eyes bedim,
Then folllows Cathelina close.

Ungoverned and wilfull forsooth,
Why not try his fair chance?
The peony cheeks of his youth
Make weapons for his advance.

How heavenly fair she's grown,
Haughty, yet dear to his eye.
Now, Cathleen, she is alone -
Time to act and not to sigh.

And carefull not to be seen
Embraces her in a corner.
"Lo, Cathleen, what does it mean?
Go, and your business honour"

"I mean you shouldn't be so sad
Alien in your world of bliss.
Smile and accept me as your lad
And give me one single kiss".

"I know e'en not what you exact.
Go, and alone me leave!
My holy love do not distract,
To Hesperus on high I cleave".